

Tidspunkt. Saa sent som i Juni Maaned modtog vi de sidste af de Oplysninger, som skulde til, for at vi overhovedet kunde arbejde videre i Udvalget. Det er heller ikke Smaaating, man har krævet af Statsbanerne, og jeg skal ikke rette nogen som helst Beprejdelse mod Statsbanerne, fordi vi fik disse Oplysninger sent, jeg tror ikke, det var muligt for Statsbanerne at fremskaffe Materialet før, saa meget mindre, som en Del af Materialet først kunde skaffes til Veje, efter at Udvalget havde været ude paa en Rejse og besøgt forskellige Forhold i Landet, som berørtes af de Planer, Udvalget havde. Jeg maa sige, at Statsbanerne har vist sig i Stand til at arbejde ret hurtigt, og at de Oplysninger, vi har faaet, har været os til saa stor Nytte, at Statsbanerne skal have Tak for Oplysningerne, de har givet os.

Desværre er det ikke lykkedes Udvalget til Trods for, at det, som sagt, har været enigt om, at Lovforslaget skulde fremmes, at blive helt enigt. Vi er ikke en samlet Helhed om at foreslaa Lovforslaget affattet i en Form, hvori vi ønsker, det skal blive Lov i en nær Fremtid, idet 3 af Udvalgets Medlemmer har indtaget en Særstilling. Det forekommer mig imidlertid, at Differencerne er saa smaa, at de er til at komme over, og det er mit Haab, at Lovforslaget vil blive vedtaget enstemmigt her i Tinget.

Til at begynde med var der baade her i Tinget og i Udvalget Ønsker fremme om at nøjes med at gøre denne Lov til en Ekspropriationslov og ikke andet, det vil sige, at man i Realiteten skulde fastslaa, at disse Anlæg skulde finde Sted, uden at der i denne Lov vedtoges endelige Anlæg. Dette Standpunkt indtog man ud fra den Betragtning, at vi alligevel ikke i Øjeblikket kan bygge Jernbaner, og ingen ved nu for Tiden, hvad det vil koste at bygge Jernbaner. Man mente derfor, at naar man blot i al Almindelighed ved en Ekspropriationslov vedtog, at Anlægene skulde fremmes, kunde Administrationen foretage alle de Forarbejder, som kræves for overhovedet at kunne ekspropriere Arealerne, og det Arbejde kunde sættes i Gang med det samme, saa at man forhaabentlig hurtigt kunde skride til Bygningen af Jernbanerne, naar den Dag kom, da saadant var muligt. Dette kunde imidlertid først ske, naar der var vedtaget en anden Lov, som altsaa skulde følge efter Ekspropriationsloven. Denne Tanke fandt i Virkeligheden stor Tilslutning i Udvalget og vilde vistnok være blevet afgørende, hvis

ikke særlige Omstændigheder var traadt til, i første Række den, at man kan regne med, at der i en nær Fremtid og i de kommende Aar vil blive en ret betydelig Arbejdsløshed her i Danmark. Flertallet er derfor af den Opfattelse, at man ikke bør blive staaende ved en Ekspropriationslov, men bør vedtage Loven om Anlægene saaledes, at Staten ikke alene kan skride til Ekspropriationerne, men saaledes, at Administrationen ogsaa har Bemyndigelse til at lade Anlægene udføre, for saa vidt det overhovedet er gørligt. En stor Del af de Arbejder, som skal til ved et Jernbaneanlæg, er man i Stand til at udføre, uanset om man kan skaffe Skinner, Sveler og i det hele Overbygningen til Jernbaneanlægget, alt Jordarbejde vil man kunne udføre, og derved kan man hemme Arbejdsløsheden rundt omkring i Landet. I en Arbejdsløshedperiode er det ikke nok at kunne skaffe Arbejde et enkelt Sted i Landet, det hjælper ikke paa Arbejdsløsheden i Jylland, i hvert Fald ikke synderligt, at man sætter Jordarbejder i Gang mellem Rungsted og Snekkersten, og det hjælper ikke paa Arbejdsløshedenovre i Nærheden af Vejle eller i andre jyske Byer, at man begynder Broarbejdet nede ved Masnedsund o. s. v. Hvad det gælder om, er utvivlsomt at skabe Arbejde i Nærheden af det Sted, hvor Arbejderne bor, d. v. s., at man, hvis det skal hjælpe noget, maa indrette sig paa at sætte Arbejder i Gang rundt omkring i Landet. Derfor blev Flertallet enigt om at foreslaa, at der gives Ministeren Bemyndigelse til at iværksætte disse Arbejder.

Forskellen mellem Flertallet og Mindretallet er da i væsentlig Grad Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal nøjes med en Ekspropriationslov eller vedtage Jernbaneloven. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan være Mindretallets Mening at ville sætte meget ind paa, at man skal blive ved Ekspropriationsloven. Det forekommer mig, at Mindretallets Argumentation i Betænkningen er af den Karakter, at den mere taler for Flertallets Standpunkt end for Mindretallets. Men derom vil vi ventelig faa at høre senere, og jeg skal derfor her indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Lad mig dog endnu med Hensyn til Ekspropriationen sige, at den vil foregaa, uanset om det ene eller det andet bliver vedtaget. Og det vil utvivlsomt for Staten have sin store Betydning, at man hurtigt kan komme til at udføre Ekspropriationerne. Navnlig hvor Dobbeltspor skal